

Was merr su babbeld

Honnes?

Ja.

Deesde merr mol ...?

Ja.

Ja?

Ja.

Was issen heit los medder?

Was sollen los soi?

Du seest „Ja“ unn waaßt noch garnitt ...

... wassde vunn merr willst? Ja.

Was ja?

Ja, isch waaß nitt wassde willst.

Unn trotzdem seesde „Ja“?

Isch saach joo immer „Ja“.

Dess seesde nitt.

Was sollen isch sunnst saache außer „Ja“?

Wie moonsden dess?

Was wär donn, wenn isch „Naa“ saache deet?

Was wär donn?

Du deets su long bugern bis isch omm End ...

Was iss omm End?

... bis isch omm End „Ja“ saache due.

Bin isch donn werklisch omm bugern?

Ja.

Ja – konnsde nitt ebbes onnersders saache?

Naa.

Unn warum nitt?

Weil merr dess nitt helfe dut.

Wie, helfe dut?

Deesde merr mol! Dess iss bei dir koo Frooch.

Was donn?

Eine Aufforderung zum Handeln.

E Frooch e Aufforderung? Dass isch nitt lach.

Dann lach.

Ha-ha. Gut so?

Ja.

Isch saach nix mieh.

Dess hosde schunn effderr gesaad.

Unn?

Donn hosde doch ebbes gesaad.

Werklich?

Ja. Awwer du wollst ebbes saache.

Isch? Naa.

Doch. Sunnst häddsde misch nitt uffgeforderd.

Honne483

Uffgeforderd! Isch habb nor ebbes gefroochd.
„Deesde merr mol“ hosde gefroochd. Was iss?
Isch saach nix mieh.
Gut. Also bis noochher.

...

Willsde nitt wisse, wo isch hiegieh?

...

Also isch gieh ins Joffche. Bis noochher.
Brenge drei Dose Worschd mett.
Worschd? Isch habb nitt genuch Geld debei.
Doo nemm derr ebbes aus moim Portmonnee.
Mach isch. Jetzt saach merr awwer emol ...
... wieso isch „deesde merr mol“ gesaad habb?
Ja.
Isch wollt saache, deesde merr mol e bissi
Worschd mettbrenge, wennde späder ins Joff-
che gehe dust.

Eiern Honnes